

[Udenrigsministeren.]

I det oprindelige udkast til konventionen om menneskerettigheder var der intet nævnt om nationale mindretal, men på foranledning af de danske repræsentanter — det var det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og landsretssagfører Lannung, der fremdrog mindretalsspørgsmålet i forsamlingen — blev der i det konventionsudkast, forsamlingen vedtog at forelægge ministerudvalget, indføjede bestemmelser om, at de menneskerettigheder, der omtales i konventionen, skal sikres også dem, der tilhører et nationalt mindretal.

I det udvalg, der behandlede sagen, havde hr. Lannung sæde, og han rejste der spørgsmål om en videregående beskyttelse af nationale mindretals rettigheder. Udvalget mente dog ikke at burde optage sådanne videregående bestemmelser i konventionsudkastet, der kun skulle tage sigte på enkelte grundlæggende rettigheder, der er så klart defineret, at de uden vanskelighed kan beskyttes af en mellemfolkelig domstol. Udvalget enedes derimod om at udtale, at det anerkendte betydningen af det rejste spørgsmål, at det principielt tiltrådte hr. Lannungs synspunkter, og at spørgsmålet senere burde optages til nærmere behandling.

Af forsamlingens forslag kan endvidere nævnes en indstilling til ministerudvalget om, at forsamlingen skal udtale sig om optagelse i Det europæiske Råd af nye medlemmer, inden afgørelse træffes, og indstillinger om økonomisk, socialt og kulturelt samarbejde. Samtlige indstillinger og forslag bearbejdes i øjeblikket herhjemme i de ministerielle kontorer med henblik på den kommende behandling i ministerudvalget.

Forsamlingen nedsatte et stående udvalg og seks særlige udvalg. I hvert udvalg har Danmark en repræsentant.

Det europæiske Råds første samling har givet grund til at tro, at rådet indebærer store muligheder, som kan og vil blive udnyttet til gavn for Europa. Det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilke resultater der kan nås, men det arbejde, der allerede er blevet udført, bestyrker de forhåbninger, vi her i landet har nærret fra først af.

De ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Bertel Dahlgaard understregede betydningen af, at de europæiske lande i fæl-

lesskab søgte en løsning af deres økonomiske og erhvervsmæssige problemer. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtrykte håbet om, at jeg ville støtte et forslag om, at Europarådets rådgivende forsamling indkaldes til en ekstraordinær samling for at give den mulighed for at behandle Europas valutariske problemer.

Hertil vil jeg gerne svare, at regeringen har støttet og i fremtiden agter at støtte og i fuldt mål at deltage i det europæiske samarbejde om fælles økonomiske problemer. Jeg behøver kun at minde om vor aktive deltagelse i arbejdet i organisationen for europæisk økonomisk samarbejde i Paris og i den økonomiske Europa-kommission i Genève.

Regeringen ser for sit vedkommende gerne, at de økonomiske problemer drøftes indenfor Europarådet, og vi håber, at arbejdets resultater vil svare til forventningerne. Vi vil derfor også være rede til at støtte et forslag om, at Europarådet skal behandle de europæiske valutaspørgsmål, hvis situationen til den tid er sådan, at en drøftelse heraf kan anses for nyttig.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønskede oplysning om, hvad der er sket med hensyn til det nordiske samarbejde på det økonomiske område og særlig, hvor langt planerne om en nordisk toldunion er fremskredet.

Jeg vil i den anledning gerne sige, at der på det økonomiske område til stadighed finder et nært og nyttigt samarbejde sted mellem de nordiske lande, både med hensyn til deres indbyrdes forhold og i relation til andre lande. Jeg kan i denne forbindelse minde om, at medlemmer af de tre nordiske landes regeringer ofte mødes for at drøfte og udveksle synspunkter om økonomiske problemer af fælles interesse. Et sådant møde fandt sted i Oslo i slutningen af september måned, hvor statsministrene, handelsministrene og finansministrene for de tre skandinaviske lande drøftede den situation, der var opstået efter devalueringen. Møder finder regelmæssigt sted mellem cheferne for de handelspolitiske afdelinger i de tre skandinaviske landes udenrigsministerier, ved hvilke møder man drøfter handelspolitiske spørgsmål landene imellem og spørgsmål af fælles interesse udadtil, herunder også de tre nordiske landes stilling